

нала въ четири. Що работа съмъ свършила.
Най-напредъ отидохъ при попъ Петра...

Слугинята (влиза)

Вий ли звъните, госпожа?

Г-жа Масларска

Донеси вързопъ, вързопъ, дето го снемъ
отъ файтона. Въ салона е. По-скоро! (Слугинята
излиза). Отидохъ при попъ Петра. „Отче —
рекохъ — до дванайсетъ часа искамъ кни-
жата за вѣнчаването да сж готови“. Той —
хжка-мжка. „Не, рекахъ, туй ще стане, не може“.

Масларски

Браво бе, Дафинке! А той?

Г-жа Масларска

Съгласи се, какво ще прави.

(Слугинята донася вързопъ. Масларска го взема,
слага го на масата и бързо започва да го развързва).

(На слугинята). Върви да стъкнешъ огъня въ
кухнята. Да има жарь. Хайде.

Слугинята

Пражолѣ ли ще печемъ, госпожа?

Г-жа Масларска

Ума си ще печешъ! Нека стане жарь, ти
казвамъ, азъ знамъ какво ще прави. Хайде
върви! (Слугинята излиза).